

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616200866
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4616200866.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E., bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov : Ing. V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., M.A. O. XXXX/X a Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., B. 1, o návrhu matky na zverenie maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti a určenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/35/2016-34 zo dňa 22. marca 2016, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, týkajúcom sa vyživovacej povinnosti otca, ako aj vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletého E. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 150 eur mesačne s účinnosťou od 01.04.2016 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1,2 Zákona o rodine ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, a preto je potrebné upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu. Podľa názoru súdu prvej inštancie v konaní bolo nesporene preukázané, že matka má vytvorené všetky osobnostné, sociálne a bytové podmienky pre riadnu výchovu a starostlivosť o mal. dieťa a preto súd zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky. S poukazom na zárobkové možnosti a schopnosti účastníkov a príjmy rodičov, ako aj skutočnosť, že doposiaľ odporca prispieval na výživu mal. dieťaťa sumou 150 eur mesačne prijal záver, že plnenie vyživovacej povinnosti v tejto výške je reálne v možnostiach a schopnostiach odporcu a zároveň je to suma, ktorá adekvátne vystihuje odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie zaviazal otca platením vyživovacej povinnosti v sume 150 eur mesačne s účinnosťou od 01.04.2016 s tým, že zročné výživné mu nevzniklo, pretože si riadne vyživovaciú povinnosť plnil. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP a žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal, pretože ide o konanie ktoré, sa mohlo začať i bez návrhu.

3. Proti tomuto rozsudku podala písomne v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá navrhla, aby odvolací súd prehodnotil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie. Žiadala zvýšiť výživné na sumu 250,- eur a vyplatenie výživného aj za ten prvý mesiac, ktorý jej odporca dlhuje. V dôvodoch svojho odvolania matka uviedla, že sumu, určenú súdnym rozhodnutím považuje za nedostatočnú, vzhľadom na potreby dieťaťa, jej príjem v súčasnosti predstavuje iba sumu 226,- eur mesačne, ktorá zahŕňa rodičovský príspevok

a príspevok na dieťa. Matka uviedla, že celý svoj príjem minie na dieťa, a na špeciálne výdavky ako zubár, kožný lekár, prípadne iné bežné potreby, pričom finančné prostriedky čerpá zo svojich úspor. Uviedla, že otcov príjem je dostatočne vysoký, zahŕňa okrem peňažnej mzdy v hodnote cca 760,- eur mesačne čistého príjmu aj výrazné benefity ako stravné lístky zdarma v sume 80,- eur mesačne, každý druhý mesiac opäť stravné lístky bonusové v hodnote 65,- eur mesačne, trinásty plat. Tieto benefity výrazne navyšujú príjem otca ešte o cca 150,- eur mesačne. Matka poukázala na skutočnosť, že otec ako pracujúci navyše dostáva od štátu daňový bonus na dieťa v sume približne 21,- eur mesačne, ktorý matke neodovzdáva.

4. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že výška výživného je vzhľadom k jeho schopnostiam a možnostiam primeraná. Výživné v sume 150,- eur považuje za dostatočné a adekvátne pre ročné dieťa. Žiadal zohľadniť, že dieťa má všetko čo potrebuje, každý mesiac mu otec kupuje veci na oblečenie, hračky, ovocie a zeleninu. Napríklad v mesiaci apríl okrem výživného otec prispel 20,- eur na plienky, 8,- eur na potraviny, pyžamká v hodnote 10,- eur a kolky na hranie v hodnote 3,- eur. Takto to robí každý mesiac od narodenia dieťaťa. Ďalej otec uviedol, že pracuje v Bratislave, kde býva v podnájme za 195,- eur mesačne a stravné lístky a benefity, ktoré otec dostáva má na obedy a tiež si musí kupovať raňajky a večere. Aj on má náklady na lekárov a bežné svoje potreby. Cestovanie medzi Bratislavou, Topoľčanmi a Trenčínom, každý týždeň, stojí približne 50,- eur mesačne. Uviedol, že daňový bonus, ktorý dostáva mesačne pracujúci rodič využíva pre potreby syna, a nie pre seba.

5. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril aj kolízny opatrovník, ktorý navrhol zveriť maloletého E. S. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal platiť výživné primerané možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom obidvoch rodičov, veku a odôvodneným potrebám dieťaťa. Vo svojom vyjadrení kolízny opatrovník ďalej uviedol, že otec maloletého dieťaťa má so synom vytvorený dobrý vzťah, chodíva ho navštevovať každý víkend, pričom v tomto čase býva v byte matky maloletého. Otec na maloletého prispieva sumou 140,- eur mesačne, maloletého obdarúva a je s ním v kontakte. Matka maloletého je na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 223,- eur a prídavok na dieťa v sume 23,52 eura.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ a § 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa výšky vyživovacej povinnosti otca ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, bez prejednávania veci na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdiť.

7. Podľa § 387 odsek 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 62 ods. 1 Zák. o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 62 ods. 2 Zák. o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa § 62 ods. 4 Zák. o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

12. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke. Závery súdu prvej inštancie majú oporu vo vykonanom dokazovaní, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza :

13. Súd prvej inštancie správne posúdil výšku vyživovacej povinnosti otca, pričom zohľadnil nielen zárobkové a majetkové pomery otca ale aj potreby maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa v čase rozhodovania súdu prvej inštancie malo 14 mesiacov a suma 150 euro zodpovedá potrebám dieťa v tomto veku. Matka, ktorá poberá iba rodičovský príspevok vo výške 203,20 euro mesačne nemôže zo svojho príjmu prispievať na výživu dieťaťa, keďže sama je na hranici životného minima (198,09 eura). Vyživovaciu povinnosť si matka plní zabezpečením osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Z

tohto dôvodu musí zabezpečiť výživu dieťaťa otec dieťaťa. Výšku súdom určenej vyživovacej povinnosti otca ovplyvňujú jeho zárobkové a majetkové pomery. V konaní bolo nesporne preukázané, že zárobok otca predstavuje sumu 766,75 eura mesačne. Keď otec zaplatí výživné na maloleté dieťa vo výške 150 euro mesačne zostane mu suma 616,75 eura mesačne. Bolo však potrebné zohľadniť, že otec pracuje mimo miesta svojho bydliska v Bratislave a má zvýšené náklady spojené s platením prenájmu bytu vo výške 195,- euro mesačne a cestovné vo výške 50 euro mesačne, ktoré pravidelne mesačne vynakladá. Po zaplatení týchto nevyhnutných výdavkov zostane otcovi suma 371,75 mesačne, z ktorej musí hradiť všetky svoje ďalšie výdavky vrátane nákladov na regeneráciu pracovnej sily, pretože otec je zamestnaný v riadnom pracovnom pomere. S ohľadom na dôvody uvedené matkou v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že benefity, ktoré má otec od zamestnávateľa vo forme stravných lístkov nie je možné započítavať do príjmu otca. Tieto sú určené na stravovanie zamestnanca a hodnota týchto lístkov výrazným spôsobom neovplyvňuje zárobkové a majetkové pomery otca. Vo vzťahu k daňovému bonusu v sume 21,- euro mesačne, ktorý poberá otec odvolací súd uvádza, že otec okrem vyživovacej povinnosti aj naturálnou formou prispieva na výživu dieťaťa, čím plní vyživovaciu povinnosť vo vyššej miere než je súdom určených 150 euro mesačne. Napokon podľa názoru odvolacieho súdu pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca bolo potrebné zohľadniť majetkové pomery otca, ktorý nevlastní žiadne cenné hnutelné ani nehnuteľné veci. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti aj odvolací súd považoval výživné v sume 150,- euro mesačne zodpovedajúce potrebám maloletého dieťaťa a tiež zárobkovým a majetkovým možnostiam a schopnostiam otca.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 odsek 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné

podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).